

PILLANATFELVETEL

a kitüntetett egyetemi tisztviselőnről, professzoráról és az ü.b. elnök művezetőről

A demokrácia kitüntetései lényegesen mások, mint a hírhedt fasiszta világ megrendelhető és megfizethető ordói voltak. A kitüntetett hiába vásárolt címet, rendjelet, szemébe hízelgetek, hatalmógiót kineveltek, kigunyolták.

A dolgozók kitüntetése a munkának elismerése, nem pedig egy kormányzatnak végzett politikai ügynőkölés jutalma. Az élmunkásokat, a kiváló munkáért elismerteket, a közársasági kitüntetetteket az egész ország hálája, megbecsülése veszi körül, mintahogy három kiváló szegedi dolgozó elvtársunkat és elvtársnőnket halmozzák el a szeretetnek és az együttérzésnek minden jelével. Czétényi Margit elvtársnőről, Molnár János és dr. Hetényi Géza elvtársakról van szó, akik a legutóbbi napokban részesültek kitüntetésben becsületesen végzett munkájuk jutalmaként.

Czétényi Margit

A „Kiváló munkáért” jelvényt kapta az egészségügyi szakszervezet javaslata alapján a szaktanácsból.

Régi munkása az egyetemnek. Majd két éve dolgozik a szegedi univerzitáson, 14 évig volt Szent-Györgyi Albert titkárja és ebből minőségében arról vált nevezetessé, hogy a világhírű professzorhoz képtelenség bejutni, mert Czétényi Cerberusként őrizte Szent-Györgyit dolgozószobájában. Különös esetre és fortélyra volt szüksége annak, akinek mégis sikerült bejutni, mert Czétényi őberségét kájszani és a professzor elé kerülni. Jelenleg az egyetem gazdasági hivatalában az igazgató titkára. Nagyon boldog, de azért szabadkozni és mindjárt azzal kezdi, hogy a kitüntetés nem is személyének, hanem rajta keresztül valamennyi egyetemi egészségügyi dolgozónak szól.

— Azt hiszem — mondja nagyon kedvesen — azért kaptam ezt a szép kitüntetést, mert nagyon szeretek dolgozni, de azért nagyon boldog voltam, hiszen egyáltalában nem vártam. Az egészségügyi szakszervezet, amelyhez én is tartozom, 30 jelöltet hozott javaslatba a szaktanácsnak. Ugy gondolom, hogy az egyetem történetében ez az első eset, hogy nem tudományos eredményekért, nem a vezetésért tüntettek ki valakit, hanem közérdekű azért a munkáért, amellyel ha közvetlenül nem is, de közvetve ugyancsak az egyetemen folyó tudományos, kutató, gyógyító és tanító munkát szolgálta.

Molnár János

elvtársat, aki a központi egyetem ü.b.-nak elnöke, munkahelyén, a g. h. javítóhelyében keresők fel. Művezető. Régi harcos elvtárs, aki az elmúlt rezsimben sokat szenvedett kommunista meggyőződéséért. Ti-

zennegy esztendőn keresztül csak órábért éheztek, minimális keresettel, az egész fasiszta egyetemmel, a Pintér-féle pribék garnitúra állandó üldözésével kellett megküzdnie. A szakszervezetben végzett kiváló munkájáért a közársasági érdemrend ezüstfokozatát kapta. Ezt mondja:

— Örülni örültem a kitüntetésnek, de én enélkül is teljesítettem a kötelességemet és a jövőben is teljesíteni fogom. Az a véleményem, hogy egymagában is nagy kitüntetés számomra az, ha pártomnak és szakszervezetemnek dolgozhatom demokráciánk és a dolgozók megerősödéséért. Ezért tehát éppen úgy folytatom munkámat, mint eddig és elvégzem a rám váró kötelességeket.

Azt már mástól tudtuk meg, hogy milyen körülmények között adták át Molnár elvtársnak a kitüntetéseket. Eppen elnököl az egészségügyi kongresszuson, amikor ilően megkérték, hogy függessze fel néhány percre az ülést. Miután elhagyta az elnöki széket, közölték vele a magas kitüntetés hírért és rögtönzött ünnepség keretében adták

át Molnár elvtársnak a rendjelet.

Dr. Hetényi Géza

elvtárs, a belgyógyászat professzora az orvosszakszervezet utján szüntelen megkapta a „Kiváló munkáért” jelvényt. Karthausi egyszerűséggel berendezett szobájában szerényen hártja el a kérdéseket.

— Megtettem, amit meg kellett tennem, — mondja Hetényi elvtárs. De a kitüntetést nagyjelentőségűnek tartom, nagyobb, mint ezelőtt. Továbbra is nagy munkára ösztönöz, hiszen sok még a tennivaló. Az egyetem gazdaságilag még nem heverte ki a háborút, még nagyon hiányosak a felszerelések és most arra összpontosul törekvésünk, hogy végre a klinikákat teljesen rendbehozzuk. Erre egy éven belül minden remény meg is van, mert a kormányzat áldozatkészsége egyre nagyobb mértékben fordul az egyetemek felé. Azt szeretném, ha a szegedi belgyógyászati klinika elkészülne, nemcsak Magyarországon, hanem egész Európában — fejezte be nyilatkozatát Hetényi professzor.

„A rablás nem éppen legudvariasabb formája a vagyonszerzésnek”

Hogyan gazdagodnak meg az amerikai megszálló csapatok katonái?

Németország nyugati övezetében élénk kereskedelem folyik a fekete piacon. Ernst Kirstein amerikai újságíró legutóbbi cikkét írt, amely megvilágítja a megszálló katonaság meggazdagodásának módszereit.

„A fekete piac szervezett banda kezében van. Ezek az üzletek összeköttetésben állnak a megszálló hatalmak egyáltalán nem válogatós képviselőivel, akik mindenáron meg akarják gazdagodni.”

„Az amerikaiak nagymennyiségű élelmiszert rendelkeznek és mivel a német árut meglehetősen olcsón árulják, sokan az amerikaiak közül nem tudnak ellenállni a kísértésnek, bármilyen botrányos uton jutnak is hozzá az áruhoz.”

„Bizonyos idő óta az amerikaiak — úgy a katonai, mint a polgári személyek — szenvedélyes szőnyeggyűjtők lettek. Ezenkívül remek porcelánokat, árgékköveket, ékszereket, ezüstöt és aranyat, különböző értékeket szereznek cigarettáért, melyet ingyen kapnak.”

„Ezek az emberek majdnem ingyen vásárolták meg a márkát, becserélték dollárra és nagyon gyakran küldték haza 5-6 számjegyű összegeket.”

„Amikor a márkacserérendje megváltozott és az élelmiszereket korlátozott mennyiségben utalták ki, ezeknek az amerikai egyenruhába bújó spekulánsoknak segítségére jöttek az újból létesített cserepiacok, amelyek

a hadsereg ellenőrzése alatt állottak. A cikk szerzője így folytatja:

„Sok amerikai felesége naponta eljár ezekre a piacokra. Lehet, hogy emlékezteti őket a hazájukban heverő áruk olcsó eladására. Annyi bizonyos, hogy ilyen kedvező árusítás az Egyesült Államokban sohasem volt. Néhány kilogram kenyérért gyönyörű ezüst teáskannát lehet vásárolni.”

A németek úgy találják, hogy ez nem a legudvariasabb formája a rablásnak és bizonyára az amerikaiak még a németeknél is jobban fel voltának háborodva, ha velük történné meg az, amitők csinálnak a németekkel.”

Míg az szerző a nyugati zóna gazdasági helyzetét ilyen remek színekben festi le és nem a legudvariasabb formájú rablásnak nevezi a spekulációt, cikkét azzal a találat megjegyzéssel zárja le, melyet egy német tett az ő jelenlétében: „Hogyha ez az amerikai demokrácia, — akkor ezt tartásuk meg maguknak.”

DEKORÁCIÓ

budapesti grafikus, kirakátdékorációs munkát, reklámfestést jutányosan vállal. Cím a kiadóban.

Egy a tervünk 3 évre
Nézz előre, dolgozz érte

UTMUTATÁS

A Magyar Dolgozók Pártja Nagyszegedi Pártbizottsága vasárnap délelőtt 11 órakor értelmiségi nagygyűlést rendez a Tisza-szálló nagytermében, amelyen Losonczy Géza elvtárs, a Szabad Nép szerkesztője a wrocławi értelmiségi kongresszusról tart beszámolót.

Wrocław — a volt Breslau — volt nemrégiben színhelye a béke érdekében megrendezett nagyszabású nemzetközi értelmiségi kongresszusnak. Az egész világ haladó értelmiségének legjobbjai gyűltek össze a kis lengyelországi városban, hogy tanácskozzanak korunk egyik legégetőbb kérdéséről, hogyan járulhat hozzá a haladó értelmiség a béke megvédéséhez, a termékeny nemzetközi együttműködéshez, az imperialisták megfékezéséhez és letöréséhez.

Az egész világ utmutatást várt a kongresszustól, amelyen korunk művelődésének legnagyobb nevei szerepeltek. Ott voltak nemcsak Kelet, de Nyugat legjobbjai is és ezért hatalmas jelentőségű az a tény, hogy a kongresszus szónokainak túlnyomó többsége igazolta és elsöprő többséggel tette magáévá a szovjet delegáció határozati javaslatát, amely a demokratikus felfogást és szándékot juttatta kifejezésre. A kongresszuson eleven valóságként lehetett látni a béke és a demokrácia egész világot átfogó hatalmas erejét. Így Wrocław valóban példa és utmutatás volt. Megmutatta, hogy a nagy nemzetközi békefront nem elvont és talmatlan jelszó, hanem valóság, amely mögött milliók és milliók állnak a világ minden részén. A kongresszuson elfogadott határozat szerint az értelmiség a béke és a szabadság védelmében áll a kommunista által vezetett tömegek oldalára és üzen hadat az imperializmusnak. A magyar értelmiségre is az a feladat vár, hogy a wrocławi kongresszus szellemében megindítsa a munkát a megafaktandó értelmiségi nemzeti bizottság segítségével az eddigiektől erőteljesebben mozdítsa meg értelmiségünket a béke, a kultúra és a demokrácia védelmében.

Losonczy Géza elvtárs vasárnapi beszámolójában arról a kongresszusról és az azon hozott határozati javaslatról tart beszámolót, hogy utmutatást adjon Szeged haladó értelmiségének a jövőben rájuk háruló rendkívüli fontos feladatokról.

Vizsgaeredmények

Az ipari munkásság

az iskolaépítő akcióban sokat tanult és — kitünőre vizsgázott. De emellett tanított is. Megmutatta a falvak dolgozó paraszt-ságának, hogy a közösségért hogyan kell önzellenül dolgozni és az iskolaépítési ünnepélyek megmutatták ennek a munkának kézzelfogható és szemmel látható eredményeit. Épületekben és szellemben újraszületett iskolákat.

Mint már meg is írtuk, a munkában sok helyen bekapcsolódott a falu kis- és középparasztisága is. Kibekházán, ahol először lovat sem akartak adni, az újszegedi kendergyár dolgozóinak példás munkáját látva, velük együtt dolgoztak a félig romoskolt újépítésén. Tápén 1700 köbméter földet és homokot fuvaroztak az iskolaépítéshez, Algyón is segítettek — nemcsak fuvarral, hanem építőanyaggal is.

Vannak azonban jelenségek,

melyekre ennek a kérdésnek kapcsán rá kell mutatnunk.

Az egyik az, hogy a zstrosztráltak a legtöbb helyen passzivitásba vonultak — és ezen túlmenően nem ritkán — agittáltak az iskolaépítéssel szemben.

A másik jelenség is, melyet a biharmegyei Mezőgyáron tapasztaltunk, — ahol a szegedi dohánygyár egyik brigádja javította ki a község iskoláját — igen figyelemreméltó. A vasárnapi átadási ünnepélyre eljött a környező községek lakossága is. A jó hangulatban lefolyt ünnepség végén a környék tanítóit, parasztjait, közülük a falusi MDP vezetőit is kérték a dohánygyárakat, hogy: „csak meg a mi iskolánkat renoválják meg.”

Alá kell ezt huznunk azért, mert mutatja, hogy a falu dol-

gozól most már bíznak a munkásságban, — de egyúttal azt is mutatja, hogy még mindig nem bíznak kellőképpen önmagukban.

A falu dolgozói

a gyakorlatban is látják és elismerik az ipari munkásság kezdeményező és vezető szerepét. Ez azonban nem jelentheti azt, hogy a parasztság ne kezdeményezhetne akciókat, — ellenkezőleg; a dolgozó parasztság és munkásság szövetsége egyenesen szükségessé teszi a falu dolgozóinak leemelkedését a múlt rendszerből passzivitásból. Másszóval azt jelenti, hogy a parasztság végre saját ügyeit maga intézheti. — olyan termelést formál alakíthat ki, vagy olyan iskolát építhet magának, amilyen tegyobbm megfelel érdekeinek. továbbí fejlődésének és az egész magyar népi demokrácia, szocializmus felé vezető útjának.

Kulturhelet rendez a szegedi Szabadművelődési Tanács

A Szegedi Szabadművelődési Tanács október 16-ától kultur-napokat rendez Szegeden.

A kulturnapok egy teljes hétre terjednek ki és felölelik kulturális életünk minden szektorát: művészetet, tudományt, politikát egyrészt, másrészt foglalkoznak az ipari munkásság, parasztság és ifjuság problémáival. Külön napot szánunk a munkás-paraszt szövetség megeremelésére kulturális vonalon, külön politikai napot, szabad parlamentet szervezünk, művészeti problémáinkul a realizmust tűztük ki, az ifjuság kulturális problémájaként a női romantika kerül megvitatásra.

Szegedi Mezőgazdasági Kiállítás és Vásár

szeptember 18 — 23-ig

az utászlaktanyában

(a nagyállomás mellett)